

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 183

гр. Разград, 23.05.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и трети май през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валентина П. Димитрова

Членове: Атанас Д. Христов
Петър М. Милев

като разгледа докладваното от Атанас Д. Христов Въззивно частно
гражданско дело № 20223300500131 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.413, ал.2 от ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от „А1 България“ ЕАД, със
седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Кукуш“ № 1, ЕИК
131468980, чрез пълномощник юрисконсулт Михаил Караколев срещу
разпореждане № 767 от 15.10.2021 г., постановено по ч.гр.дело № №
20213310100234 по описа за 2021 година на РС - Исперих, с което съдът е
отхвърлил подаденото от частния жалбоподател заявление за издаване на
заповед за изпълнение за дължими суми срещу длъжника Кметство с.
Свещари. Излагат се съображения за незаконосъобразност на
разпореждането, с искане за неговата отмяна. Сочи се, че заповедният съд не
е имал право да отхвърли заявлението, а е следвало служебно да установи
правосубектността на длъжника посочен в заявлението, който не се явява
потребител по смисъла на закона и разпоредбата на чл.410, ал.3 от ГПК е
неприложима в случая.

Разградският окръжен съд, като обсъди изложените доводи и след
проверка на обжалвания акт, констатира следното:

РС Исперих е сезиран със заявление, подадено от „А1 България“ ЕАД
срещу длъжника Кметство с. Свещари за заплащане на парична сума в размер
на 275,72 лв., представляваща неустойки и обезщетение за обработка на
просрочени задължения за периода от 11.05.2020 г. до 15.05.2020 г. във
връзка с Договор № 500008144, законна лихва върху цялата сума от датата на
депозитиране на заявлението.

С обжалвания акт първоинстанционния съд отхвърлил заявлението.

Подадената частна въззивна жалба е допустима, като подадена в
законовия срок против акт подлежащ на въззивен контрол.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира обжалвания съдебен акт за правилен и препраща към изложените мотиви на РС по реда на чл. 272 във вр. чл. 278, ал.4 ГПК. За пълнота на изложението и предвид възраженията в частната жалба, следва да се посочи и следното:

Не могат да бъдат споделени доводите на частния жалбоподател, че в тежест на съда в производството по чл.410 от ГПК е да посочи надлежния правосубектен длъжник, какъвто в случая безспорно не се явява Кметство с. Свещари, община Исперих, предвид разпоредбите на чл.2, ал.2 от ЗАТУРБ, чл.14 от ЗМСМА и чл.44, ал.1, т.1, т.5 и т.15 от ЗМСМА. Въззивният съд намира, че посочването на надлежния длъжник е именно задължение на заявителя, както и на ищеца в исковото производство, което в случая не е било сторено. Такава е и практиката на Окръжен съд – Разград по сходни случаи намерила израз в Определение № 421 от 23.11.2021 г. по въззивно частно гражданско дело № 20213300500314 по описа за 2021 година.

Липсата на правосубектност е основание за отхвърляне на заявлението. Вж. и Определение № 775 от 25.04.2019 г. на ОС - Бургас по в. ч. гр. д. № 1293/2018 г.

Отхвърлянето на заявлението не прегражда правото на заявителя да подаде ново заявление срещу надлежния длъжник, пред надлежния съд.

Ето защо атакуваното разпореждане следва да бъде потвърдено, а подадената срещу него частна жалба оставена без уважение.

Водим от горното, съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 767 от 15.10.2021 г., постановено по ч.гр.дело № № 20213310100234 по описа за 2021 година на РС - Исперих.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____